

Keski-Pohjanmaan maaseutuopiston Perhon yksikön opettaja

Etsin työssäoppimispaikkaa ulkomailta lähinnä Englannista, koska se on voimakas ja perinteinen maatalousmaa ja kielen oppiminen siellä on helppoa. Internetissä surfaamalla löytyi toisen asteen koulu. Hyvän esittelyvideon avulla ihastuin kouluun. Koulu on lähes samanlainen toisen asteen koulu, kuin meidän Keski-Pohjanmaan koulutusyhtymä. Olin yhteydessä kouluun sähköpostitse ja näin työssäoppimissopimus syntyi.

Kolme viikkoa olin koululla töissä maataloustiimissä ja asuin Budleig Saltertonissa, joka on noin 50 km Paingtonista pohjoiseen, merenrantapaikka, jossa matkailu on pääasiallinen elinkeino. Budleightissa väestö näytti hieman ikääntyneeltä. Vapaa-ajan harrastusmahdollisuuksia kylässä oli vähän. Molemmat apartamentos-tyyppiset asuntomme olivat aivan meren rannassa, todella hienoissa maisemissa.

Ennen työjaksoa olin kielikurssilla kaksi viikkoa. Yleensä nuoret opiskelijat tulevat lähettäjään maksusitoumuksella opiskelemaan Devoniiin, Paingtonin kaupunkiin. Kahden viikon kielikurssi maksoi 424 puntaa ja apartamentos-tyyppinen asunto n. 300 puntaa viikolta. Apartamentos-asuntoja alueella on paljon ja niiden löytäminen internetistä helppoa, samoin asunnon varaaminen netin välityksellä on vaivatonta.

Kielikoulussa aamun tunnit alkavat kello 9.00. Aamun opetustuokio kestää klo 11 asti ilman taukoja. Klo 11.00-11.30 on kahvitauko, jonka jälkeen on vielä yksi tunti opetusta 12.30 asti. Tämän jälkeen tulee tunninpitäinen ruokatauko, jonka aikana kukin voi syödä omia eväitään. Klo 13.30 alkavat intensiivikurssit, jotka kestävät yhtäjaksoisesti 120 min, siis kaksi täyttä tuntia. Kahden täyden tunnin jälkeen on viidentoista minuutin tauko ja opetus jatkuu tunnin ja viisitoista minuuttia yhteen putkeen. Opettajat ovat kuitenkin ammattitaitoisia ja ovat suunnitelleet opetustuokiot niin, etteivät ne ole yksitoikkoisia. Välillä kerrotaan omia juttuja ja joskus innostutaan laulamaan karaoketyyppisesti.

Omalle mahalleni oli outoa, että aamulla syötiin kyllä aamupala ja sitten päivällä vain valtavia kolmioleipiä, kahvia, teetä ja kokista. Vasta illalla sitten mennään syömään, joko kotiin tai ulos. Alkuaikoina, kun ei oikein tiennyt mitä annokset sisältävät, ne olivat niin rasvaisia, että ulkona syöntiä piti rajoittaa. Maha rajoitti syöntiä automaattisesti ja niin tuli tehtyä itse perinteistä suomalaista ruokaa. Ulkona syöminen tavanomaisessa, tavallisessa ruokapaikassa ei ollut kallista. Hinta oli suunnilleen sama kuin koulutusyhtymän henkilöstöruoka maksaa (siis aivan tavallinen lounas). Päivällislistalta löytyy sitten monenhintaista annosta ja niiden vertaaminen suomalaisen ravintolaruokaan on aika vaikeaa. Tuntuma kuitenkin oli, että ruokailu ravintolassa on halvempaa kuin kotimaassa.

Silmiinpistävää on valtava muovien ja paperien käyttö pakkauksissa. Vähän karrikoiden sanottuna jokainen elintarvike, varsinkin makeiset ja keksit on pakattu moneen päällykseen. Roskaa syntyy valtavia määriä. Esimerkiksi maitoastiat ovat muovisia 2.72 litran ja pienempiä muovikanistereita. Näillä kanistereilla ei ole kunnollista kierrätysjärjestelmää, joten jätettä syntyy valtavasti. Jätteitä ei paljon asunnoissa lajitella. Jätteen kerääjät sitten lajittelevat jätettä kuljetuksen aikana kuorma-auton lavalla.

Käsittääkseni suuri osa jätteestä jää lajittelematta ja päätyy sekajäte kaatopaikalle. Yhtään kompostoria en matkan aikana nähnyt. Myös pullojen ja juomatölkkien kierrätyksessä ei ole panttisysteemiä käytössä ja näin pulloja jää paljon keräämättä. On kyllä metallipurkkien ja pullojen keräyspaikkoja (lähinnä jossain parkkipaikoilla). Kierrätyspisteen löysin Paingtonin kaupungista

erään talon takapihalta, kovan etsimisen jälkeen. Huomattavaa on, että täällä kerätään paperin, metallin ja lasin lisäksi myös vaatteita ja kenkiä. Kuvaavaa on, kun muovipussin hinta on 3 penniä, että sellainen ostetaan aina uudestaan pieneenkin tarpeeseen. Nähtävästi Pohjanmeressä vielä öljyä piisaa.

Budleigh Saltertonin kylästä löytyy kaikki tärkeimmät palvelut, kirjasto, leipomo, skeittipuisto, museota, vanhoja taloja olkikattoineen, peruskoulu, päiväkotia, poliisi, kolme pubia / ravintolaa, kaksi ruokakauppaa ja kymmeniä pikkukauppoja. Löytyy myös hieno merinäköala, hyvä ja erikoinen ranta, jossa on pientä kiveä, jotka ovat hioutuneet aivan sileiksi aivan kuin helmiä, rannassa pienempää jaetta ja ylempänä rannalla isompaa jaetta. Tästä pikkukivirannasta paikka on tullut kuuluisaksi. Pieni ”sualue” on pengerrytetty. River Otter laskee tähän lahteen, jossa on tosi paljon lohta. Kalat voi nähdä paljain silmin, koska vedet täällä ovat kirkkaita. Tiet kylässä ovat kapeita ja nousevat rinteitä ylös toisiin kyliin. Tiet ovat monesti pengerrytetyt ja esim. kaksi linja-autoa ei tiellä mahdu sivuuttamaan toisiaan, joka aamu linja-auto joutuu peruuttelemaan vastaantulevan liikenteen vuoksi.

Asunto on hyvä kaikilla mukavuuksilla, siinä on mm. keskuslämmitys. Viemärintijärjestelmä on mielenkiintoinen. Keittiön altaasta (ainakin todistettavasti) vesi menee seinän läpi suoraan ulos ja siellä seinällä olevaan pieneen kuppiin, josta se valuu avo-ojaan. Oja laskee kylän läpi mereen. Isommat jätkökset menevät todennäköisesti puhdistamolle. Myös pienet jätevedet, kuten altaiden vesi, pitäisi mennä vedenpuhdistamon kautta (paitsi meidän asuntonne tiskivedet).

Minut esiteltiin collegen maatalousoppilaitoksen henkilökunnalle ja oppilaille kasvoista kasvoihin ja heille kerrottiin mitä aion seuraavien viikkojen aikana koulussa tehdä. Henkilökunnan ja oppilaiden vastaanotto oli lämmin. Ihmiset työpaikalla ovat erittäin kohteliaita. Myös ensivaikutelma oppilaista oli hyvä ja he tuntuivat olevan myös kohteliaita.

Ammatillisessa koulutuksessa ei käytetä koulupukuja, vaan pukeudutaan tehtävän mukaan vapaasti. Nuoret pukeutuvat aivan samalla tavalla kuin suomalaiset nuoret. Työssä käytetään työvaatteina tavallisesti haalaria. Työturvallisuus työtehtävissä otetaan tosissaan ja suojaimet ovat tosiaan käytössä työtilanteissa. Myös ns. vaarallisissa töissä esim. traktorin kanssa ollaan tosi varovaisia ja esim. traktori sammutetaan kokonaan, kun joku muu kuin kuljettaja on tekemässä jotain säätöjä tai kytkemässä työkonetta traktoriin. Se oli ihailtavaa työturvallisuuden huomioonottamista.

Suhtautuminen liikenteeseen koulun alueella on aivan erilaista, kuin mitä näkee kotimaan koulujen pihoissa ja lähiympäristössä. Nopeudet on rajoitettu koulun alueella liikennemerkein ja muu kuin työkoneliikenne on olematonta päiväsaikaan.

Olin mukana traktorien ajo-opetuksessa ja siellä ei annettu ns. kenkää koneille kertaakaan. Ajetaan vain tyhjäkäynnillä ja pienillä kierroksilla. Näin tapahtui myös käytännön työssä. Mitään pieniä lipsahduksia ei traktorilla ajossa tapahtunut. Täällä ajetaan koneita huolellisesti ja tarkasti törmäilemättä mihinkään. Oppilaan pitää suorittaa ajoharjoitteluradalla hyväksytysti ajokoe, ennen kuin hän voi ajaa traktorilla käytännön työssä.

Opettajayhteisöllä tuntuu olevan hyvä yhteishenki ja kaikki toivottavat toisensa tervetulleeksi työhön ja lyhyesti kysellään kuulumiset. Minut otettiin heti mukaan henkilökuntaan ja tietenkin ensimmäisen viikon jälkeen kutsuttiin maataloustiimin yhteiseen iltaan eräiden opettajien kotiin. Täällä arvostetaan vanhaa asumista ja sain vierailun aikana yöpyä n. 400 vuotta vanhassa talossa, jossa oli mm. olkikatto. Kattoa joudutaan uusimaan n. 15 vuoden välein.

Tuntuu, että koululla ohjelmaa piisaa, vaikkakin he korostavat aina, että voin itse suunnitella päiväni ja katsoa niitä asioita, mitkä minua kiinnostavat. Sain mm. atk-tunnukset koulun tietojärjestelmiin ja vapaan Internetin käytön. Koululla on hyvät kirjastotilat, jossa voi opiskella ja käyttää tietokoneita. Kirjastossa on myös oma kirjastonhoitaja/avustaja. Koululla on uima-altaat. Oppilailla oli kuntosaliohjaaja, joka opasti kaikkia oppilaita kuntosalilla. Keskiviikko iltapäivisin oppilailla oli ns. oma ohjelma (Individual tutorials): tukiopetusta, liikuntaa ym. Itse kukin meni omiin pisteeseensä opiskelemaan, joko opettajan kanssa tai itsenäisesti.

Koulu alkaa klo 9.15 ja yhtenäinen opiskelujakso kesti klo 10.30 asti. Tauko klo 10.30 – 11.00, opetustuokio klo 11.00-12.00, lounas klo 12.00–13.00, opetustuokio klo 13.00-13.55, lyhyt tauko tai ei taukoa ollenkaan, opetustuokio 14-15.15 ja tauko 15.15-15.45. Viimeinen opetustuokio oli 15.45-16.50. Joinakin päivinä oppilaat tuntuivat jo väsyvän viimeisellä opetusjaksolla. Tunnit ovat mielenkiintoisia ja mukavia. Oppilaat tuntevat seuraavan opetusta ja keskittyvät siihen. Opettaja puuttuu heti pieniinkin järjestystä haittaaviin asioihin, kuten toisille puhumiseen yms.

Opetussuunnitelma on samantyyppinen kuin meidän järjestelmässämme toisella asteella. Opettajakohtaiset tuntisuunnitelmat olivat kevyesti tehtyjä. Pitkät päivät, johtuen pitkistä tauoista päivän aikana, saattoivat verottaa opiskelijoiden keskittymistä iltapäivisin viimeisillä tunneilla. Käytännön työt loppuivat monesti ennen asetettua aikaa. Käytännön töissä tarvikkeiden palauttaminen oikeille paikoille tuntui olevan kunniaa ja kaikki työvälineet palautettiin aina niiden omille paikoille työn loputtua. Tämä osaltaan helpottaa muiden ryhmien käytännön ryhmien opetusta.

Oppilaat ovat oppineet kärsivällisiksi ja odottavat kiltisti omaa vuoroaan käytännön työharjoituksissa. Kotitehtäviä tai läksyjä ei koulussa ainakaan minun läsnä ollessa oppilaille annettu. Työt tehtiin koulussa.

Oppikirjojen käyttö tuntui aika vähäiseltä. Jaettiin paljon monisteita ja tehtävämonisteita. Monisteet kuitenkin tulivat oppilaiden mappeihin, eikä paperitukoiksi pitkin yhteisiä tiloja ja luokkia. Opettajat eivät olleet oikein sitoutuneita työhönsä ja haaveilivat muista töistä. Tällä hetkellä maataloustiimin neljästä opettajasta kaksi oli osa-aikaisia. Myös kolmannella opettajalla oli tavoitteena aloittaa osa-aikaisuus ensi keväänä. Maatalousopettajilla kolmella neljästä oli myös oma tila hoidettavana. Yksi maatalousopettaja oli vaihtamassa koulua pitkän työmatkan vuoksi. Opettajien palkkaus ei mielestäni ole kilpailukykyinen ja voi osaltaan vaikuttaa opettajien työhön sitoutumiseen. Opettajan vuosipalkka on n 24.000 puntaa. Esim. aloitteleva maataloustyöntekijä saa paikallisen lehti-ilmoituksen mukaan aluksi 20.000 puntaa vuodessa.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 12:30